

"לא סתם מבכירות צדיקות, בנות צדיקות"

רן סולומון

26, בן משק לשעבר העובד אצל קבלן) לכוד בקומביין לאחר שמעילו נתפס בקרדן, וגופו נמשך ונילכד בפנים. כיביתי מיד את המנוע של הכלי וניסיתי להזעיק עזרה (כמובן שהבטריה של הפלפון התרוקנה) ובמקביל, תוך שיחה עם הלכוד ועל פי עצותיו, הבאתי כלים מהמוסך על מנת לפרק את המכלול ולחלץ את הלכוד בפנים. לאחר זמן מה חולץ האיש, עבר טיפול ראשוני על ידי צוות מד"א שהגיע למקום, הועבר לצוות טיפול נמרץ ולבסוף הגיע לב"ח סורוקה. כרגע שוכב בטיפול נמרץ, מצבו מתייצב אם כי פגיעותיו רבות: זרוע מרוסקת, צלעות שבורות, פגיעה בכבד, בריאות, איבוד דם... אולם, חשוב מכל - הוא חי ובהכרה."

אתה קולט? הוא חוזר ואומר לי, המבכירות הצילו את חייו של האיש! המבכירות הצילו את חייו הוא חוזר וממלמל ברגש תוך שהוא מתלבט מה לנקות קודם, את הדם או את הגריז שדבקו בגופו.

וזאת בזכות מה? בזכות התנהגותן הסקרנית של הפרות, בזכות אירועי חריג בסמוך לרפת שמשך את תשומת ליבן והסב את תשומת לב הרפתן; סקרנות מבורכת, התנהגות קבוצתית שבמרבית ימות השנה אנו מנסים להבינה לתועלתנו ולרווחת הפרה, אולם חשוב מכל, התנהגות שהביאה להצלת חיים, חייו של בחור בן 26, שלולא המבכירות הסקרניות היה נמצא בבוקר המחרת ללא רוח חיים... וכמובן חשוב לא פחות, עין רפתנית טובה גם בשעות חריגות של היממה יכולה לחולל נפלאות! כה לחי לפרות ולרפתני רפת הנגב!! ■

ביום א' האחרון ישבתי במשרדי בשעת אחה"צ משוחח עם אדריאן מנכ"ל רפת הנגב על ענייני דיומא, "ענייני דתחמיצא" (מתי קוצרים ירק חיטה) ועניינים אחרים. במהלך השיחה, מציץ אדריאן לעבר הסככות, ומציין כי קבוצת

המבכירות מתנהגת באופן מוזר: מתוך 100 הפרות שבקבוצה, כ-90 עומדות בפתח המערבי של הסככה, כולן מרוכזות יחדיו, מפנות ונועצות את מבטן מערבה, בחוסר מנוחה לעבר המוסך הסמוך וללא שום הסבר. נשמע מוזר, אולם מהיכרותנו טבען של מבכירות מהו, שאלנו את עצמנו שמא התפספה חליבה, אולי המים בשקתות סגורים, הייתכן כי לא חולק הבליל במועד או לא קורב המזון?... אדריאן ניגש לבדוק והתברר במהירות כי העטינים נראים ריקים וצבועים ביוד (המחשב לא משקר - חליבה תקינה), האבוס מלא, המים בסדר ולאל פתרונים. סיכמנו שהוא ניגש לראות מה קורה עם "הילדודס" בסככת המבכירות, וכי הוא יתקשר לאחר שיחזור. חיכיתי 5-10 דקות ואין טלפון. עברה שעה וכלום לא קרה. לאחר כשעה וחצי מתקשר אדריאן, כולו נרגש עד בלי שאת, ובפיו סיפור מדהים, ואני מצטט...

"ניגשתי לסככה לראות מה קורה עם המבכירות ומדוע מרוכזות כולן בפינה אחת, לוטשות עין לכיוון המוסך הסמוך. התקרבותי ולשמע צעקות, פניתי למוסך ולעיני ניגלה מראה מחריד: בסמוך למוסך ולסככה עומד קומביין, מנועו עדיין עובד, ובהתקרבות אליו ניגלה אדם (בחור בן

רפת הנגב